senborg Slot henstillet til Indenrigsministeriet, om det omhandlede Forhold ikke kunde ordnes paa en for Civilisten mindre byrdefuld Maade end hidtil, og navnlig har Overhofmarskallatet foreslaaet, at det maatte blive overdraget tvende sagkyndige Mænd, en paa Statskassens og en paa Civilistens Vegne, at udarbeide en Plan for Forholdets Ordning, hvilken Plan da kunde gjøres til Udgangspunkt for en endelig Overenskomst.

I Henhold til dette Forslag har det herfra været overdraget en af Bygningsinspektørerne at træde i Forbindelse med den fra Civilistens Side i saa Henseende Delegerede, og har man fra disse Mænd modtaget det hermed følgende Forslag til forskjellige Arbeider ved de til Haverne hørende Bygninger, hvortil der ifølge de ligeledes medfulgte Beregninger er anslaaet at ville medgaa i Alt c. 20,000 Kroner.

Da de omhandlede Bygninger ikke uden væsentlige Ulemper for Havernes Drift ville kunne undværes, og da disse Bygninger paa den anden Side ikke uden uforholdsmæssige Ofre ville kunne vedligeholdes i deres nuværende Tilstand, maa det anses for nødvendigt, at en Ombygning og Fornyelse af samme finder Sted og at dette sker snarest mulig, dels af Hensyn til Havernes Drift, dels fordi en længere Udsættelse af Arbeiderne yderligere vil forringe Værdien af de i de ældre Bygninger tilstedeværende, endnu brugelige Materialier. Da Civilistens Forpligtelse imidlertid ikke strækker sig videre end til at vedligeholde Bygningerne i samme Tilstand, i hvilken den i sin Tid har modtaget dem, da Bygningernes slette Tilstand ikke skyldes nogen Forsømmelse med Hensyn til Vedligeholdelsen fra Civilistens Side, men det meget mere maa erkjendes, at Civilisten med ikke saa ringe Ofre har forbedret og tildels fornyet ikke ubetydelige Dele af det omhandlede Bygningscomplex, vil det paahvile Statskassen at udrede Bekostningen ved de foreslaaede Arbeider.

ad 8. Da Sagen om Korntiendens Forandring fra Ydelse i Kjærven til faste aarlige Afgifter i Aarene 1855—56 foretoges i det dengang saakaldte blandede Distrikt under Ribe Stift, fandt der forskjellig Tvivl Sted med Hensyn til Spørgsmaalet om Tiendelovgivningens Anvendelighed i det nævnte Distrikt, og navnlig gjorde saavel Ballum Sogn som Emmerlev og Daler Sogne Indsigelse i saa Henseende. For de to sidstnævnte Sognes Vedkommende frafaldtes Tiendereguleringen. For Ballum Sogns Vedkommende blev derimod Tiendekommissionsforretningen tilendebragt, men Sognet negtede derefter at udrede Omkostningerne ved samme, hvilket Ribe Amt under 30te Juli 1856 indberettede til Indenrigsministeriet, som ved Skrivelse af 30te August s. A. henviste Amtet til at lade Omkostningerne inddrive paa sædvanlig Maade. Ballum Sogn indbragte imidlertid Tiendekommissionsforretningen for Domstolene, Sagen blev ført gjennem alle Instantser og ved Høiesteretsdom af 5te Februar 1864, som stadfæstede Underretsdommen, blev Tiendeydernes Paastand givet Medhold og Tiendeydelsen i dette Sogn derved erkjendt som uforanderlig fast efter gammel Sædvane, hvorved altsaa Tiendeydernes Forpligtelse til at afholde Omkostningerne ved Kommissionens Forretning maatte bortfalde. Disse Omkostninger saavelsom Omkostningerne ved Tiendekommissionens Møde i Emmerlev og Daler Sogne burde nu af Amtet have været foranledigede Kommissionens Medlemmer godtgjorte af Statskassen, men under Krigen blev dette ikke iagttaget, og, efterat samtlige de nævnte Sogne ved Fredslutningen vare blevne skilte fra Kongeriget blev Omkostningsspørgsmaalet derved glemt eller skudt tilside, indtil Amtmanden over Ribe Amt nu ved Fremsendelsen af de af Tiendekommissionen i sin Tid indgivne Regninger over de omhandlede Omkostninger, som for Ballum Sogn have udgjort 130 Rd. 13 ß. og for de to andre Sogne 27 Rd. 64 ß. eller i Alt 157 Rd. 77 ß., har anmodet Indenrigsministeriet om at drage Omsorg for, at dette Beløb bliver de Vedkommende godtgjort. Da Tiendekommissionens Medlemmer uagtet den lange Tid, der nu er hengaaet siden de paagjældende Forretninger afholdtes, dog ligefuldt have Krav paa at